

БЕЗПЕКА ЖИТТЯ

Вивчає фізіологічні та психологічні критерії безпеки людини. Середовище життєдіяльності людини. Природні загрози, характер їхніх проявів та вплив на людей, тварин, рослин, об'єкти економіки. Техногенні небезпеки та їхні наслідки. Типологія аварій на потенційно-небезпечних об'єктах. Соціально-політичні небезпеки, їхні види та особливості. Соціальні та психологічні чинники ризику. Оцінка ризиків на робочому місці. Безпека харчових продуктів. Цивільний захист України – основа безпеки у надзвичайних ситуаціях. Оцінка обстановки та захист населення і територій від надзвичайних ситуацій. Законодавча та нормативна база України про охорону праці. Організаційні основи та координація робіт з охорони праці. Система управління охороною праці згідно OHSAS 18001,18002 та настановою МОП-СУОП-2001(ILO-OSH 2001). Виробничий травматизм та професійні захворювання. Аналітична оцінка умов праці на робочому місці. Загальні питання гігієни, фізіології праці та виробничої санітарії. Повітря робочої зони. Параметри мікроклімату на робочих місцях. Освітлення. Вібрація. Шум. Виробничі випромінювання. Організаційно-технічні заходи і засоби безпеки. Аналітична оцінка умов праці. Атестація робочих місць. Електробезпека. Основні поняття та значення пожежної безпеки. Системи попередження пожеж та пожежного захисту.

Основна увага — знання сучасних проблем і головних завдань безпеки життєдіяльності та вміння визначити коло своїх обов'язків з питань виконання завдань професійної діяльності з урахуванням ризику виникнення небезпек, які можуть спричинити надзвичайні ситуації та привести до несприятливих наслідків на об'єктах господарювання. Здатність приймати рішення щодо безпеки в межах своїх повноважень. Вміння обґрунтувати та забезпечити виконання комплексу робіт на об'єкті з попередження виникнення надзвичайних ситуацій, локалізації та ліквідації їхніх наслідків. Вміння забезпечити координацію зусиль виробничого колективу в попередженні виникнення надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків. Формування вмінь створення безпечних умов праці для збереження здоров'я та працездатності під час трудової діяльності. Знання шкідливих і небезпечних факторів виробничої діяльності та заходів і засобів захисту від їх впливу на працівників. Організація практичної роботи на виробництві з урахуванням вимог, що забезпечують виконання законодавчих положень і вимог нормативної документації, безпеку технологічних процесів, безпеку експлуатації устаткування, пожежну профілактику.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Знатимуть сучасні проблеми і головні завдання безпеки життєдіяльності та вмітимуть визначити коло своїх обов'язків з питань виконання завдань професійної діяльності з урахуванням ризику виникнення небезпек, які можуть спричинити надзвичайні ситуації та привести до несприятливих наслідків на об'єктах господарювання.

- Навчатися приймати рішення щодо безпеки в межах своїх повноважень.
- Вмітимуть обґрунтувати та забезпечити виконання комплексу робіт на об'єкті з попередження виникнення надзвичайних ситуацій, локалізації та ліквідації їхніх наслідків; забезпечити координацію зусиль виробничого колективу в попередженні виникнення надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків.
- Вмітимуть створити безпечні умови праці для збереження здоров'я та працездатності під час трудової діяльності.
- Знатимуть шкідливі і небезпечні фактори виробничої діяльності та заходів і засобів захисту від їх впливу на працівників.

Пререквізити:* «Філософія».

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Вивчає громадські організації як невід’ємна складова громадянського суспільства. Види громадських організацій та їх функції. Особливості правового статусу та функціонування громадських організацій в Україні. Громадські організації промисловців та підприємців в Україні. Профспілковий та волонтерський рух в Україні. Громадські організації в суспільному житті України. Міжнародні громадські організації.

Основна увага навчальна дисципліна «Громадські організації» спрямована на формування цілісного уявлення студентів про основних категорій, принципів та методів; механізмів діяльності та класифікацію громадських організацій; основний зміст правового статусу громадських організацій в Україні.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Отримають цілісне уявлення про основні категорії, принципи та методи; механізми діяльності та класифікацію громадських організацій; основний зміст правового статусу громадських організацій в Україні.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень».

ГУМАНІТАРНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

Вивчає визначення та зміст гуманітарної політики. Гуманітарні принципи розвитку суспільства. Міжнародні аспекти гуманітарної політики. Глобалізаційні та євроінтеграційні впливи на гуманітарну сферу України. Формування української загальнонаціональної ідеології. Інформаційний простір в системі гуманітарної політики держави. Гуманітарна безпека держави. Політика розвитку культури в державі. Впровадження гуманітарної політики держави в освітній та науково-технологічній сферах. Проблеми реалізації політики у сфері охорони здоров'я населення. Держава і релігійне життя суспільства. Етнополітичні проблеми гуманітарної політики. Пошук ефективної парадигми мовної політики для сучасної України. Державна політика у сфері туризму, спорту та фізичної культури. Реалізація прав і свобод людини та громадянина в українському суспільстві. Політична культура громадян.

Основна увага — розуміння сутності та змісту основних складових понять гуманітарної політики, засвоєння мети та завдань гуманітарної політики, шляхів і напрямів її реалізації на сучасному етапі розвитку українського суспільства. Вивчення дисципліни сприятиме формуванню національно-свідомої особистості, громадянина зі стійкими морально-етичними переконаннями.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- оброблятимуть та аналізуватимуть інформацію з різних джерел, використовувуючи інформаційні та комунікаційні технології;
- визначатимуть основні напрями та принципи гуманітарної політики держави;
- використовуючи дані соціологічних досліджень, визначатимуть першочергові завдання гуманітарної політики держави;
- розрізнятимуть, систематизуватимуть та узагальнюватимуть соціальну та гуманітарну політику держави;
- працюватимуть з нормативними документами щодо напрямів та шляхів реалізації державної гуманітарної політики в Україні;
- визначатимуть шляхи утвердження сталого гуманітарного розвитку держави;
- на базі сучасних соціологічних досліджень аналізуватимуть зміни в суспільному житті держави та вплив цих змін на гуманітарну політику;
- застосовуватимуть в професійній діяльності знання, отримані під час навчання, сприятимуть формуванню найбільш оптимальної гуманітарної політики держави.

Пререквізити:* «Національні інтереси у світовій геополітиці та геоекономіці», «Громадські організації».

ДИПЛОМАТИЧНА ТА КОНСУЛЬСЬКА СЛУЖБА

Вивчає поняття дипломатії та дипломатичної служби. Держані органи у сфері міжнародних відносин та дипломатична служба. Встановлення дипломатичних відносин та відкриття дипломатичних представництв. Дипломатичне представництво: структура, персонал, функції. Дипломатичні привілеї та імунітети. Консульські відносини: поняття та основні структурні елементи. Функції консульських установ. Консульські привілеї та імунітети. Спеціальні місії як форма дипломатії. Практика багатосторонньої дипломатії. Паспортна та візова робота.

Основна увага — вмінню аналізувати та порівнювати методи та засоби діяльності дипломатичних служб різних країн; формування практичних навичок з ведення переговорів; здійснення аналізу дипломатичної діяльності акторів міжнародних відносин у процесі двота багатосторонніх перемовин; започаткування та налагодження контактів з іноземними колегами; самостійне ведення пошуку і узагальнення отриманої інформації; здатність працювати з різноманітними документами, що пов'язані з дипломатичною діяльністю; вміння застосовувати власні права та привілеї як громадянина України у вітчизняних державних інституціях на території іноземної держави у разі виникнення непередбачуваних обставин.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Розумітимуть основні поняття дипломатичного протоколу, етикету і церемоніалу;
- Зможуть використовувати сукупність специфічних норм, правил і умовностей при здійсненні дипломатичних взаємодій між офіційними представниками держав і міжнародних організацій та в міжнародній підприємницькій діяльності;
- Здобудуть комплексне розуміння національних особливостей етикету країн світу.

Пререквізити:* «Іноземна мова за професійним спрямуванням».

ДИПЛОМАТИЧНИЙ ТА ДІЛОВИЙ ПРОТОКОЛ ТА ЕТИКЕТ

Вивчає дипломатичний протокол та етикет як засіб реалізації міжнародної діяльності; основні норми і традиції дипломатичного протоколу в діяльності дипломатичних представників; міжнародна ввічливість держав; протокольні аспекти проведення заходів; методи і засоби дипломатичної комунікації; дипломатичні прийоми; діловий етикет як складова іміджу дипломата як держслужбовця; правила поведінки поза службою; дипломатичний протокол та національні особливості етикету країн світу.

Основну увагу спрямована на ознайомлення з основними поняттями дипломатичного протоколу, етикету і церемоніалу, а також сукупністю специфічних норм, правил і умовностей здійснення дипломатичних взаємодій між офіційними представниками держав і міжнародних організацій та в міжнародній підприємницькій діяльності.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- знатимуть основи соціально-психологічних норм людських відносин;
- знатимуть основи соціально-рольових характеристик особистості;
- вмітимуть використовувати навички міжособистісної взаємодії.

Пререквізити:* «Дипломатична та консульська служба».

ДРУГА ІНОЗЕМНА МОВА

Вивчає: Рівень А1. Знайомство, відомості про особу. Час доби, дні тижня, місяці. Сім'я і родинні стосунки. Вільний час. Професії. Розпорядок дня. Продукти харчування, їжа. Квартира. Місто, орієнтування в місті, визначні місця і пам'ятки. Здоров'я і хвороби. Транспорт. Погода і пори року. Одяг. Свята і подарунки.

Рівень А2. Сучасні засоби комунікації. Проблеми і їх рішення. Зовнішній вигляд і одяг, мода. Офіс і офісна техніка. Тварини, рослини, ландшафти. Клімат. Школа, університет, система освіти. Стосунки між людьми. Відвідання установ та виконання формальностей. Подорожі, готелі. Культурні заходи й інтереси. Техніка. Спорт в житті людини, види спорту.

Рівень В1. Видатні особистості, зміни в житті особистості. Кіномистецтво, фільми. Реклама, покупки, відвідування магазину, скарги. Інформація, статистика, графіки, діаграми. Батьківщина, природа, ландшафти, подорожі. Модні тренди. Стосунки. Мова тіла. Комп'ютер у сучасному світі, технічні винаходи. Законність, кримінал, покарання. Мистецтво і культура. Сфера обслуговування, банк і клієнт. Політичні системи.

Транспорт. У пошуках роботи, резюме, співбесіда. Освіта і професії.

Основна увага — формуванню навичок іншомовного міжкультурного спілкування в типових комунікативних сферах та ситуаціях. Оволодіння лінгвокраїнознавчими і соціокультурними навичками, знаннями та вміннями, які забезпечать здатність та готовність особистості до міжкультурного діалогу.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Отримають навички практичного володіння другою іноземною мовою в обсязі, необхідному для ситуативного та професійного спілкування;
- Зможуть використовувати спеціалізовану лексику з міжнародного менеджменту;
- Оволодіють лінгвокраїнознавчими і соціокультурними навичками, знаннями та вміннями, які забезпечать здатність та готовність особистості до міжкультурного діалогу.

Пререквізити:* «Англійська мова» шкільний курс.

ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

Вивчає предмет, зміст і завдання дисципліни. Екосистеми та їх значення в функціонуванні біосфери. Науково-технічний прогрес і економіка природокористування. Система екологічного управління. Екологічне законодавство та правове регулювання екологоекономічних відносин. Фінансування та економічне стимулювання екологічної діяльності. Економічна ефективність екологічних і природоохоронних заходів. Техногенне навантаження та галузеві аспекти екології. Механізм екологізації економіки. Екологічна стандартизація, сертифікація та маркування. Екологізація підприємництва. Регіональні екологічні проблеми. Екологічна безпека. Міжнародна екологічна діяльність і співробітництво.

Основна увага - володіння базовим категоріально-понятійним і термінологічним апаратом; - обізнаність щодо дії екологічних законів у контексті взаємозв'язків з соціально-економічними явищами і практикою природокористування; - розуміння екологічних детермінантів у суспільних трансформаціях, міжнародних економічних відносинах і глобалізаційних тенденціях; - виявлення суперечностей в явищах і процесах екологізації економіки, розв'язання яких передбачає активізацію міжнародної діяльності та співробітництво між країнами; - набуття культури екологічної свідомості, мислення та професійної компетентності на основі поглиблення екологічних знань.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Здобудуть комплексне розуміння екологічного стану навколишнього природного середовища;
- Зможуть використовувати набуті знання в управлінні та регулюванні раціонального використання природних ресурсів;
- Зможуть обґрунтовувати екологічність та екологічну доцільність окремих видів природокористування;
- Засвоять основні екологічні закони еволюційного розвитку природи та функціонування біосфери;
- Отримають навички економічної оцінки екологічних процесів та явищ.
- Отримують навички тлумачення екологічних термінів та розуміння екологічного законодавства.

Пререквізити:* «Безпека життя».

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ

Вивчає підприємство в умовах ринкового господарювання. Попит та пропозиція. Теорія еластичності. Теорія граничних продуктів та мікроекономічна модель фірми. Витрати, їх природа та структура. Матриця ринкових структур. Формування попиту на економічні ресурси. Держава в мікроекономічній теорії: зовнішні ефекти та громадські блага. Сутність процесу суспільного відтворення. Відтворення національного продукту і національного багатства. Вимірювання результатів макроекономічної діяльності. Сукупний попит та сукупна пропозиція. Коливання сукупного попиту в моделях мультиплікатора. Національний ринок та його рівновага. Моделі макроекономічної рівноваги. Рівновага на ринку грошей. Інфляція та антиінфляційна політика. Зайнятість і безробіття. Державний борг і його вплив на національну економіку. Макроекономічна політика та економічне зростання у відкритій економіці.

Основна увага — формуванню економічної культури мислення та пізнання економічних відносин суспільства, розуміння механізму функціонування національної економіки, навичок мікроекономічного дослідження поведінки та взаємодії окремих суб'єктів ринку; вміння вільно орієнтуватися в теоретичних закономірностях та особливості розвитку господарських систем загалом та в трансформаційній економіці України; розуміння основних закономірностей та принципів функціонування ринкової економіки; аналізувати мотивації та стратегії поведінки підприємства в умовах ринкового господарювання; розуміння специфіки перехідного періоду, проблем ринкової трансформації економіки України; усвідомлювати сучасні процеси глобалізації економічного життя людства.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформуують економічну культуру мислення та пізнання економічних відносин суспільства, розуміння механізму функціонування національної економіки, навичок мікроекономічного дослідження поведінки та взаємодії окремих суб'єктів ринку;
- Навчаться вільно орієнтуватися в теоретичних закономірностях та особливості розвитку господарських систем загалом та в трансформаційній економіці України;
- Отримають розуміння основних закономірностей та принципів функціонування ринкової економіки;
- Навчаться аналізувати мотивації та стратегії поведінки підприємства в умовах ринкового господарювання; розуміння специфіки перехідного періоду, проблем ринкової трансформації економіки України; усвідомлювати сучасні процеси глобалізації економічного життя людства.

Пререквізити:* «Основи економіки» рівня повної загальної середньої освіти.

ЕТНОПОЛІТОЛОГІЯ

Вивчає етнічні та національні форми існування людських спільнот та їх осмислення в науці. Роль етнічного фактору в сучасній політиці. Політико-правовий статус національних меншин. Етнополітичні конфлікти. Етнополітика в сучасному світі.

Основна увага — формуванню розуміння сутності та особливостей етнополітичних основ функціонування суспільства, закономірностей взаємовідносин етнонаціональних спільнот між собою та державою.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформують розуміння сутності та особливостей етнополітичних основ функціонування суспільства, закономірностей взаємовідносин етнонаціональних спільнот між собою та державою.

Пререквізити:* Базові знання з історії та інших суспільних наук на рівні повної загальної середньої освіти

ЄРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ

Вивчає чинники, передумови та етапи розвитку європейської інтеграції. Інституційні засади функціонування Європейського Союзу. Спільний ринок як основа функціонування ЄС. Європейський валютний союз: критерії вступу та проблеми функціонування. Торговельна політика ЄС. Секторальні політики ЄС. Політики ЄС у сфері розвитку інфраструктури. Соціальна політика Європейського Союзу. Регіональна політика та політика зближення ЄС. Напрями європейської інтеграції України.

Основна увага — формуванню у студентів умінь і навичок щодо ефективного використання набутих знань для самостійного аналізу процесів та явищ регіональної економічної інтеграції; вміння аналізувати напрями та механізми регулювання конкуренції на спільному ринку ЄС з метою виявлення труднощів, з якими доведеться стикатися вітчизняним підприємствам – суб'єктам ЗЕД, що виходять на європейський ринок; засвоєння системних знань щодо основних принципів та напрямів формування внутрішнього єдиного ринку ЄС, його зовнішньоторговельної політики, механізмів прийняття рішень, інституційного та правового забезпечення реалізації єдиних політик у сфері інновацій, енергетики, транспорту тощо з метою їх імплементації у регіональні та національну стратегії європейської інтеграції; формування комплексного підходу до розуміння механізмів включення України в процес міжнародного співробітництва з країнами ЄС у різних сферах економіки.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- здобудуть комплексне розуміння теоретичних засад формування, функціонування та систематизації етапів розвитку європейської інтеграції;
- уміння порівнювати, пояснювати, аналізувати та критично оцінювати історичні факти та діяльність осіб, спираючись на отримані знання на основі альтернативних поглядів на проблеми;
- уміння доводити необхідність збалансованого співіснування у світі в процесі аналізу історичного розвитку України.
- набудуть навички критично оцінювати ключові тренди міжнародного політичного життя та визначати місце та статус України в сучасному світі.
- Чинники, передумови та етапи розвитку європейської інтеграції
- Функціонування спільного ринку ЄС, принципи його регулювання, ключові засади вільного переміщення товарів, послуг, капіталу та робочої сили.
- Горизонтальні та секторальні політики в ЄС.
- Основні напрями зовнішньоторговельної політики ЄС в XXI ст. Взаємовідносини України та ЄС

Пререквізити:* «Міжнародні відносини та світова політика».

ІМІДЖОЛОГІЯ

Вивчає іміджологія: предмет навчальної дисципліни. Соціально-психологічні засади іміджу. Іміджмейкерство. Мистецтво створення іміджу особистості. Зовнішній (габітарний) імідж. Ефективний діловий імідж. Імідж-технології у світських та ділових заходах. Корпоративний імідж.

Основна увага приділена формуванню знань з основних положень теорії і практики конструювання іміджу підприємця, менеджера, фірми, організації. Розуміння значення іміджу в бізнес-середовищі та його впливу на формування репутації та престижу в ділових колах.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформують знання з основних положень теорії і практики конструювання іміджу підприємця, менеджера, фірми, організації.
- Отримають розуміння значення іміджу в бізнес-середовищі та його впливу на формування репутації та престижу в ділових колах.

Пререквізити:* «Філософія», «Дипломатичний та діловий протокол та етикет».

ІНФОРМАЦІЙНІ ВІЙНИ

Вивчає інформаційний суверенітет та інформаційна безпека України. Інформаційні війни у сучасному світі. Інформаційні війни в політичних кампаніях. Інформаційна асиметрія та формування інформаційного простору. Інструменти впливу в інформаційному просторі. Методи боротьби в інформаційному просторі. Інструменти протидії в інформаційному просторі. Методи реструктуризації інформаційного простору. Спіндоктор. Засоби інформаційного впливу на людину. Образ ворога в інформаційній війні.

Основна увага спрямована на формування у студентів спеціальних теоретичних знань та практичних навичок щодо методики, технології та організації інформаційної політики держави, проблем протидії інформаційним загрозам.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформуують спеціальні теоретичні знання та практичні навички щодо методики, технології та організації інформаційної політики держави, проблем протидії інформаційним загрозам.

Пререквізити:* «Інформаційні технології в професійній діяльності».

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Вивчає: Первісне суспільство на території України. Слов'янський етногенез та суспільні відносини в державі Україна-Русь. Галицько-Волинська держава. Українське суспільство в період Великого Князівства Литовського та Речі Посполитої. Трансформація українського суспільства в добу козацтва. Суспільно-політичні процеси на українських землях за часів козацької держави. Суспільно-економічне становище українських земель у складі іноземних держав наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст. Суспільно-політичні процеси в українських землях на етапі становлення індустріального суспільства (друга пол. XIX ст.-1914 р.). Українське суспільство в умовах Першої світової війни. Українська національна революція 1917–1921 рр. Українське суспільство у міжвоєнний період (1921–1939 рр.): утвердження тоталітарного режиму та боротьба за Українську державу. Україна в роки Другої світової війни (1939-1945 рр.). Суспільство України в період післявоєнної відбудови 1945 - поч. 1950 рр. Соціально-політичний розвиток України в період «Хрущовської відлиги». Українське суспільство у 70-80-х рр. XX століття. Українське суспільство в період розпаду СРСР і здобуття державної незалежності України (1985-1991 рр.). Суспільно-політичні трансформації у незалежній Україні.

Основна увага спрямована на формування системи знань щодо тенденцій становлення і розвитку українського суспільства; надання знань про сутність, об'єктивну обумовленість, взаємозв'язок та взаємозалежність соціально-економічних і суспільно-політичних процесів, які характеризували суспільство України протягом найбільш важливих етапів її історичного розвитку та зумовлюють специфіку соціально-економічного, суспільно-політичного і культурного розвитку українського суспільства на сучасному етапі.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- володітимуть сучасними методами історичного пізнання, історичним термінологічно-понятійним апаратом;
- розумітимуть сутність, природу та генезис історичних явищ, вміти здійснювати їх аналіз та узагальнення, з'ясувати причинно-наслідкові зв'язки історичних подій і процесів;
- виважено оцінюватимуть роль суб'єктивних і об'єктивних чинників в історичному процесі, подіях і явищах історії українського суспільства;
- аналізуватимуть основні праці вітчизняних і зарубіжних істориків, присвячених актуальним проблемам історії українського суспільства;
- на основі методів наукового пошуку опанують новітні історичні концепції розвитку українського суспільства;

- застосовуватимуть набуті знання у спілкуванні, дискусіях, обговоренні питань сучасності.

Пререквізити:* «Філософія».

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Вивчає витоки української культури. Культура Київської Русі (IX – XIV ст.). Високе середньовіччя у розвитку української культури (XIV – перша пол. XVII ст.). Розвиток романського стилю, Готики та Ренесансу в українській культурі. Українська культура доби бароко (друга пол. XVII – XVIII ст.). Культурні процеси доби становлення української модерної нації (XIX ст.). Романтична та реалістична традиції та їх особливості в українській культурі. Модерні культурні явища (1890-1921 рр.). Український авангард. Культуротворчі процеси в Україні (1922-1991 рр.). Культурні трансформації в незалежній Україні.

Основна увага спрямована на формування системи знань про закономірності національного історико-культурного процесу, про основні досягнення вітчизняної культури, засвоєння загальнолюдських та національних культурних цінностей, збагачення духовного світу, формування моральних і естетичних потреб та здатності зберігати і охороняти культурні здобутки України.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформують систему знань про закономірності національного історико-культурного процесу, про основні досягнення вітчизняної культури, засвоєння загальнолюдських та національних культурних цінностей, збагачення духовного світу, формування моральних і естетичних потреб та здатності зберігати і охороняти культурні здобутки України.

Пререквізити:* «Філософія».

КОНКУРЕНТНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

Вивчає теоретико-методологічні засади формування конкурентної політики держави. Конкурентна політика як напрям економічної політики держави. Взаємодія органів державної влади у формуванні і реалізації конкурентної політики. Науково-практичні дослідження економічних, правових та організаційних аспектів розвитку та захисту конкуренції. Конкурентна політика в умовах глобалізації. Роль конкурентної політики у підвищенні конкурентоспроможності вітчизняної економіки і забезпеченні національної безпеки країни. Оцінка конкурентного середовища національної економіки як результату діяльності держави. Проблеми гармонізації конкурентної, структурної та промислової політики держави. Конкурентна політика як чинник інноваційної моделі національної економіки. Регулювання конкурентного процесу на окремих товарних ринках і сферах економіки. Адвокатування конкуренції та формування нових інститутів.

Основна увага спрямована на формування у студентів вміння визначати концептуальні підходи до державного регулювання конкурентних відносин в національній економіці, адекватні потребам суспільного розвитку; розуміння сучасних завдань конкурентної політики, враховуючи стратегічні і тактичні цілі соціально-економічного розвитку держави та впливу процесів глобалізації; вміння розробляти варіанти управлінських рішень у сфері розвитку та захисту конкуренції і обґрунтування їх вибору за критеріями соціально-економічної ефективності; застосовувати принципи системного аналізу для визначення ефективності конкурентної політики, окремих її інструментів; використовувати сучасні методи для опису та прогнозування конкурентних процесів в національній економіці; знаходити, агрегувати та використовувати інформацію для прийняття рішень у сфері економічної конкуренції; аналізувати урядові та відомчі документи на предмет відповідності змісту і принципам державної конкурентної політики; визначати вплив діяльності ринкових суб'єктів на стан і перспективи конкурентних відносин на конкурентному товарному ринку.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Отримують вміння визначати концептуальні підходи до державного регулювання конкурентних відносин в національній економіці, адекватні потребам суспільного розвитку;
- Зрозуміють сучасні завдання конкурентної політики, враховуючи стратегічні і тактичні цілі соціально-економічного розвитку держави та впливу процесів глобалізації;
- Навчатися розробляти варіанти управлінських рішень у сфері розвитку та захисту конкуренції і обґрунтування їх вибору за критеріями соціально-економічної ефективності; застосовувати принципи системного аналізу для визначення ефективності конкурентної політики, окремих її інструментів; використовувати сучасні методи для опису та прогнозування конкурентних процесів в національній економіці;

знаходити, агрегувати та використовувати інформацію для прийняття рішень у сфері економічної конкуренції; аналізувати урядові та відомчі документи на предмет відповідності змісту і принципам державної конкурентної політики; визначати вплив діяльності ринкових суб'єктів на стан і перспективи конкурентних відносин на конкурентному товарному ринку.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Політичні системи та режими країн світу».

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ

Вивчає предмет і завдання дисципліни. Форми мислення та його різновиди. Сутність та складові критичного мислення. Комунікативні та психологічні аспекти критичного мислення. Мовна картина світу в системі критичного аналізу. Семантика. Критичний аналіз тексту. Логічне знання як процес становлення критичного мислення. Закони та правила формальної логіки в системі мислення. Аргументація в системі логічного мислення. Доведення, спростування та критика. Аналітична філософія. Система аналітичного мислення та її складові. Міркування та судження в системі аналітичного мислення. Практичні засади формування аналітичного мислення. Вирішення задач та кейсів, спрямованих на розвиток аналітичного, логічного та критичного мислення.

Основна увага спрямована на формування системи знань та практичних навичок щодо розвитку критичного мислення, оволодіння навичками логічного аналізу, теоретичними та практичними засадами культури мислення особистості, які відповідають сучасним викликам та запитам, що постають у юридичній практиці, набуття здатності здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- розвинуть вміння знаходити потрібну інформацію у потоці інформаційного хаосу;
- вдосконалять вміння аналізувати інформацію, тлумачити мотиви дій, учинків мовців, розрізняти правдиву та неправдиву інформацію;
- здобудуть навички визначати форми доведення і вміння виражати його у термінах і в символічній формі.
- отримають навички побудови логічно-вивіреної промови, з використанням аргументації та апеляції.
- удосконалять вміння систематизації інформації, визначення зв'язків між інформаційними блоками;
- сформуують вміння неупереджено, критично ставитись до інформації та приймати рішення, використовуючи навички критичного мислення.

Пререквізити:* «Філософія».

ЛОГІКА

Вивчає Зміст. Логіка як наука та її значення. Поняття як форма мислення. Судження та відношення між ними. Запитання і відповіді. Закони формальної логіки. Умовивід. Логіка наукового пізнання. Логічні основи доведення та спростування.

Основна увага спрямована на формування і вдосконалення логічної культури мислення студентів, розвиток у них абстрактного і критичного мислення, формування логічного мислення як засобу пізнання навколишнього світу та самого себе, регулювання інтелектуальної діяльності.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вдосконалять логічну культуру мислення;
- розвинуть абстрактне і критичне мислення;
- розвинуть логічне мислення як засіб пізнання навколишнього світу та самого себе, як засіб регулювання інтелектуальної діяльності.

Пререквізити:* «Філософія».

МАСОВІ КОМУНІКАЦІЇ

Вивчає загальну характеристику й наукові концепції масових комунікацій. Види і форми мас, масова свідомість і громадська думка. Поняття аудиторії та масової аудиторії, соціальний портрет сучасної аудиторії мас-медіа. Комунікатори в системі масового спілкування. Сутність та види масового комунікаційного впливу. Поняття комунікативного бар'єру як перешкоди ефективному спілкуванню. Види технологій масового комунікаційного впливу. Сутність інформації. Масова інформація як інструмент комунікаційного впливу. Ефективність і дієвість у масовій комунікації. Визначення й формули ефективності в масовій комунікації. Інформаційне суспільство як новий етап цивілізаційного розвитку.

Основна увага спрямована на формування у студентів системи знань про теорію та історію масових комунікацій, набуття вмінь і навичок для аналізу масовокомунікаційних процесів за допомогою відповідної методології, вивчення концепцій (моделей) масових комунікацій.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформують систему знань про теорію та історію масових комунікацій, набуття вмінь і навичок для аналізу масовокомунікаційних процесів за допомогою відповідної методології, вивчення концепцій (моделей) масових комунікацій.

Пререквізити:* «Міжнародні економічні відносини», «Політичні комунікації».

МЕДІАПЛАНУВАННЯ

Вивчає сутність, завдання та етапи медіапланування. Зміст та структура медіаплану. Основні показники медіапланування. Фактори, що впливають на розмір ефективної частоти контакту. Підходи до розрахунку ефективної частоти контактів. Основні концепції медіапланування. Сутність медіадосліджень та їх роль у медіаплануванні. Особливості вивчення аудиторії ЗМІ. Форми подачі рекламної інформації на різних медіаканалах. Типи розміщення реклами в різних видах медіа. Зміст планування рекламної кампанії з різною комбінацією медіаканалів.

Основна увага спрямована на формування системи теоретичних та практичних знань і навичок з медіапланування.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформуують систему теоретичних та практичних знань і навичок з медіапланування.

Пререквізити:* «Міжнародні економічні відносини», «Політичні комунікації».

ОРАТОРСЬКЕ МИСТЕЦТВО

Вивчає ораторське мистецтво як навчальна дисципліна. Теорія мовлення - методологічна основа ораторського мистецтва. Красномовство. Основи ораторської майстерності. Оратор і аудиторія. Основні правила та вимоги підготовки оратора до публічного виступу. Основи техніки мовлення. Фігури мовлення в ораторському мистецтві.

Основна увага спрямована на формування у студентів системного, цілісного уявлення про основні закони ораторського мистецтва як науки, спрямованої на розвиток інтелекту, та культури мовлення майбутнього фахівця.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- вмітимуть застосовувати основні закони ораторського мистецтва в практичній діяльності економіста, психолога, фахівця у сфері міжнародного бізнесу, банківської справи, фінансового посередництва, страхової справи, менеджера та фахівця у сфері туризму;
- вмітимуть правильно вибирати тему промови та якісно її підготувати;
- на основі спостережень та аналізу бази даних вмітимуть створювати «портрет аудиторії»;
- вмітимуть правильно вибирати професійно значущий мовленнєвий жанр, що відповідає конкретній ситуації та створювати максимально ефективну композицію промови;
- правильно вестимуть розгорнутий монолог, ефективну бесіду з питань міжнародних економічних відносин, банківської справи, страхування, фінансового посередництва, психології, готельного, ресторанного й туристичного менеджменту, а також курортної справи, міжнародного готельного і туристичного бізнесу;
- ефективно вирішуватимуть комунікативні та мовленнєві завдання в кожній конкретній ситуації;
- вмітимуть логічно правильно, змістовно й емоційно виражати думки в словах, відповідно до їх змісту, умов комунікації та аудиторії, прагнучи при цьому передати свій індивідуальний стиль;
- володітимуть полемічним мистецтвом (диспут, полеміка, дискусія), вільно використовувати ці знання, вміння та навички для досягнення комунікативного успіху у професійній сфері.

Пререквізити:* «Філософія».

ПОЛІТИЧНА ЕЛІТА ТА ЛІДЕРСТВО

Вивчає формування і розвиток елітарних уявлень. Обґрунтування елітаризму: біологічне, психологічне, ірраціональне, функціональне, технократичне. Основні теорії еліт. Закон циркуляції еліт В. Парето. «Залізний» закон олігархічних тенденцій Р. Міхельса. Типологія еліт. Сутність, структура і функції політичної еліти. Різновиди політичної еліти. Механізми рекрутування і системи відбору політичної еліти. Політична еліта сучасної України, особливості її формування та якісні характеристики. Економічна еліта в політиці: взаємовплив і взаємодія. Природа і сутність політичного лідерства. Генезис поглядів на політичне лідерство. Діалектика об'єктивних і суб'єктивних умов політичного лідерства. Концепції лідерства в різних наукових школах. Типологія політичного лідерства. Функції політичного лідерства. Лідерство і бюрократія: талант і навички. Роль лідера у політико-історичному процесі. Лідер-менеджер і лідер-вождь. Якості політичного лідера. Критерії оцінки популярності і ефективності діяльності політичного лідера. Проблеми формування політичних лідерів в Україні. Типологічний портрет політичних лідерів сучасної України. Політичне лідерство і політичні лідери у XXI ст. New Public Management і Good Governance як базові моделі управління суспільством.

Основну увагу спрямована на сформовані знання основних етапів та причин формування і розвитку елітарних уявлень; сутності, структури і функцій політичної еліти; різновидів політичної еліти; основних теорій еліт, а також вміння охарактеризувати природу і сутність політичного лідерства; типологізувати еліти; аналізувати механізми рекрутування і системи відбору політичної еліти; класифікувати політичних лідерів за певними критеріями.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформують знання основних етапів та причин формування і розвитку елітарних уявлень;
- Зрозуміють сутність, структуру і функції політичної еліти;
- Вивчать різновиди політичної еліти; основні теорії еліт,
- Отримають вміння охарактеризувати природу і сутність політичного лідерства; типологізувати еліти; аналізувати механізми рекрутування і системи відбору політичної еліти;
- Навчатися класифікувати політичних лідерів за певними критеріями.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Політичні системи та режими країн світу».

ПОЛІТИЧНА ЕТИКА

Вивчає політичну етику як навчальну дисципліну. Історичний огляд політико-етичних концепцій. Розвиток політичної етики в період суспільних трансформацій. Політико-етичні погляди українських мислителів. Теорії ідеального суспільства та суспільного прогресу: політико-етичний вимір. Теорія справедливості в політиці. Проблема співвідношення політики й моралі. Політична аксіологія. Професійна етика в політичній діяльності. Етика ненасильницького розв'язання конфліктів. Мораль у міжнародних відносинах. Політико-етичний стан українського суспільства.

Основна увага спрямована на формування системи знань та уявлень про сучасну політичну етику; ознайомлення з основними категоріями та принципами політичної етики, а також механізмами практичного застосування етичних знань в галузі аналізу сучасних моральних проблем; отримання знань в області морально-політичної філософії, з'ясування співвідношення політики й моралі як регуляторів суспільного життя, вивчення взаємодії політики і моралі в різних політико-етичних концепціях.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформують систему знань та уявлень про сучасну політичну етику;
- Ознайомляться з основними категоріями та принципами політичної етики, а також механізмами практичного застосування етичних знань в галузі аналізу сучасних моральних проблем;
- Отримають знання в області морально-політичної філософії, з'ясування співвідношення політики й моралі як регуляторів суспільного життя, вивчення взаємодії політики і моралі в різних політико-етичних концепціях.

Пререквізити:* «Філософія», «Політичні системи та режими країн світу».

ПОЛІТИЧНА КУЛЬТУРА ТА ІДЕОЛОГІЯ

Вивчає людину у політичних відносинах та процесах. Сутність політичної культури. Структура політичної культури. Символічний компонент політичної культури. Етичний аспект політичної культури. Цінності, ціннісні орієнтації як складові політичної культури. Політична ідеологія: сутність, функції. Політична пропаганда. Принципи, засоби та функції пропаганди. Чинники формування і функції політичної культури в житті суспільства. Типологія політичної культури. Субкультура: визначення, сутність, види. Політичне мистецтво та художня політична література як складові політичної культури. Проблеми формування політичної культури в Україні. Міжнародний досвід становлення політичної культури.

Основна увага спрямована на формування у студентів знання про теоретико-методологічне поняття концепції політичної культури та ідеології, існуючих трактувань у вітчизняній і закордонній політології, та особливості її прояву в Україні й у деяких закордонних країнах світу.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформують знання про теоретико-методологічне поняття концепції політичної культури та ідеології, існуючі трактування у вітчизняній і закордонній політології, та особливості її прояву в Україні й у деяких закордонних країнах світу.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Філософія», «Політичні системи та режими країн світу».

РЕЛІГІЄЗНАВСТВО

Вивчає предмет, об'єкт та завдання дисципліни «Релігієзнавство». Релігієзнавство як вчення про релігію. Взаємозв'язок теологічного і філософського підходів до вивчення релігії. Основні теорії походження релігії. Джерела архаїчної релігійності. Особливості первісних релігійних поглядів. Характерні риси язичницької релігії у різних народів світу. Особливості давньослов'янського язичництва. Історичні передумови виникнення християнства. Ідейні джерела християнського віровчення. Православ'я як різновид християнства. Історія виникнення та становлення православ'я. Католицизм – один із основних напрямків християнства. Основні етапи історії католицизму в Європі. Історія виникнення та становлення інституту папства. Втілення ідеї відновлення християнської єдності. Місце і роль унії у пробудженні національної свідомості українців. Історичні умови виникнення протестантизму. Період Реформації. Зародження буддизму, історія та географія його розповсюдження. Витоки українського православ'я. Прийняття християнства та перетворення його в державну релігію князем Володимиром. Біблія як священна книга. Історія виникнення та структура Старого Заповіту.

Основна увага спрямована на у результаті вивчення дисципліни «Релігієзнавство» у студентів повинно бути сформовано розуміння закономірностей формування та функціонування ранніх, етнічних, світових релігій у різних регіонах світу в умовах глобалізації й регіоналізму; механізмів права на свободу совісті; основних термінів, які вживаються при аналізі релігійної поведінки людини і спільноти.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- визначатимуть власну позицію у ставленні до релігії, її цінностей;
- розрізнятимуть особливості конфесійної діяльності релігійних організацій в Україні;
- долатимуть спотворення у ставленні до релігії та церкви, пов'язані із довготривалим плануванням державного атеїзму в Україні;
- свідомо братимуть участь у заходах, спрямованих на відродження духовної та релігійної культури української нації.

Пререквізити:* «Історія українського суспільства», «Філософія».

СВІТОВА КУЛЬТУРА

Вивчає виникнення культури та мистецтва в первісному суспільстві. Культура і мистецтво Стародавнього Світу. Антична культура та мистецтво. Арабська культура та мистецтво. Середньовічна культура. Культура та мистецтво доби Відродження. Західноєвропейська культура та мистецтво XVII-XVIII ст. Західноєвропейська культура та мистецтво XIX ст. Провідні тенденції та особливості розвитку культури XX – початку XXI століття.

Основна увага спрямована на формування системи знань про світовий культурний процес, засвоєння загальнолюдських культурних цінностей, формування її моральних і естетичних потреб.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- поглиблять систему знань про світовий культурний процес;
- здобудуть глибокі системні знання про традиції світової цивілізації;
- засвоять загальнолюдські культурні цінності та збагачуватимуть власну історико-культурну спадщину і долучаться до духовного багатства світової цивілізації.

Пререквізити:* «Філософія».

СОЦІАЛЬНЕ ЛІДЕРСТВО

Вивчає сутність, предмет, функції соціального лідерства. Сутність соціального лідерства та його місце в соціально-гуманітарному дискурсі. нні професійних компетенцій майбутнього спеціаліста. Виникнення та розвиток феномену «лідерство». Передумови виникнення лідерства стародавньому світі. Розвиток філософських поглядів на соціальне лідерство в ХХ ст. Соціальна природа лідерства. Соціальне лідерство як визначальна умова існування та розвитку людини і суспільства. Типи соціальних зв'язків. Людина як суспільна істота. Відчужені форми соціальних зв'язків. Аксиологічні основи соціального лідерства. Етичні орієнтири соціального лідерства. Антропологічні виміри лідерства. Спільнота як простір розвитку особистості. Соціальні суперечності в діяльності колективів.

Основна увага приділена формуванню системи знань про: зміст основних категорій і понять дисципліни; практичне значення застосування основних положень соціального лідерства для управлінської діяльності; основні теоретичні напрямки вивчення феномену лідерства; типологію типів та стилів соціального лідерства; основні соціально-культурні детермінанти формування соціального лідерства; специфічні риси соціального лідерства в економіці, політиці та освіті.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- розуміють тактику та стратегію ефективного застосування влади;
- розуміють «динаміку влади»: як втрачається влада, як змінюються організації;
- розуміють рольові функції і типологічні характеристики лідерства;
- вміють формувати соціально-психологічний портрет лідера;
- розуміють принципи командування як ключової задачі лідерів-керівників.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Філософія».

СОЦІОЛОГІЯ

Вивчає соціологію як соціальну методологію та соціальну практику. Суспільство як соціально організована система. Соціальна теорія особистості. Соціальні спільноти та соціальні інститути. Соціальна взаємодія та соціальні процеси. Соціальні зміни в глобальному світі. Методологія соціального пізнання. Соціально-економічна антропологія. Соціально-економічні моделі суспільства. Соціологія праці та виробництва. Соціологія споживання. Соціологія фінансів: національний та глобальний рівні. Соціологія соціального передбачення та прогнозування. Соціологія підприємництва. Соціологія міжнародних економічних відносин. Соціологія засобів масової інформації. Соціологія реклами. Соціологія права. Соціологія менеджменту. Соціологія маркетингу. Методологія та методика соціологічних досліджень. Організація і техніка проведення соціологічних досліджень.

Основна увага приділена засвоєнню студентами системи соціологічних знань і на цій основі глибокого самостійного та критичного розуміння студентами соціального життя сучасної України.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Засвоять систему соціологічних знань і на цій основі — глибокого самостійного та критичного розуміння соціального життя сучасної України.

Пререквізити:* «Філософія», «Ораторське мистецтво».

СОЦІОЛОГІЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

Вивчає соціологію громадської думки в структурі соціологічного знання. Зародження уявлень про громадську думку. Становлення сучасних підходів до вивчення громадської думки в ХХ-ХХІ столітті. Природа громадської думки як стану масової свідомості. Громадська думка як соціальних інститут. Структура громадської думки: суб'єкти, об'єкти та канали висловлювання. Функції громадської думки. Процеси формування, функціонування та вираження громадської думки в соціальній системі. Форми прояву та критерії ідентифікації громадської думки. Специфіка громадської думки різних соціальних спільнот. Громадська думка як оціночне судження. Громадська думка в економічній діяльності. Практичні аспекти дослідження громадської думки в політичній сфері суспільства. Громадська думка та пропаганда, реклама, PR. Особливості інституціоналізації громадської думки в сфері культури. Особливості громадської думки у посткомуністичних суспільствах. Специфіка використання соціологічних методів збирання інформації у вивченні громадської думки.

Основна увага спрямована на формування системи знань про: об'єкт і предмет соціології громадської думки; структуру, етапи розвитку, компоненти, функції громадської думки; особливості розвитку громадської думки як соціального феномена і як соціального інституту; закономірності зародження та механізми функціонування й розвитку громадської думки у сучасному суспільстві; загальні аспекти використання феномену громадської думки в політичній та економічній діяльності; вплив засобів масової комунікації на формування громадської думки та основні сфери їх взаємодії; особливості взаємопроникнення громадської думки і пропаганди, реклами, паблік релейшенз; соціально-психологічні аспекти функціонування та методи вивчення громадської думки; методологію вивчення громадської думки; техніку та процедуру соціологічного дослідження громадської думки.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- характеризуватимуть громадську думку як соціальну підсистему;
- використовуватимуть понятійний апарат і методичний інструментарій соціологічної науки для ідентифікації громадської думки різноманітних соціальних груп і спільнот;
- визначатимуть тенденції та соціальні механізми зародження, формування і перебігу функціонування громадської думки;
- виокремлюватимуть соціальні причини та пояснювати природу і соціальні наслідки зміни громадської думки в перехідному суспільстві;
- розпізнаватимуть маніпулятивні технології мас-медіа щодо їхнього впливу на громадську думку;
- вмітимуть знаходити аспекти програми соціологічного знання про феномен громадської думки при аналізі суспільних процесів;
- аналізувати механізм соціального управління громадської думки;

- вмітимуть використовувати соціологічні методи пізнання при виявленні різних аспектів громадської думки, специфіки його прояву і впливу;
- вмітимуть застосовувати різні технології при управлінні процесами розвитку громадської думки.

Пререквізити:* «Філософія», «Політичні системи та режими країн світу».

СОЦІОЛОГІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Вивчає теорії міжнародних відносин, системи міжнародних відносин, учасників міжнародних відносин. Предметом вивчення навчальної дисципліни є міжнародні відносини. Метою дисципліни «Соціологія міжнародних відносин» є розкриття змісту ключових понять і концептуальних підходів, на яких базується вивчення міжнародних відносин, ознайомлення студентів з теоретичними напрямками та школами, які існують у світовій соціологічній науці, а також дати студентам уявлення про найбільш загальні та широко розповсюджені методи, необхідні для систематичного дослідження міжнародних процесів. У цьому зв'язку важливе значення надається системному, структурно- функціональному та синергетичному підходам.

Основна увага спрямована на формування системи знань щодо міжнародних відносин, а також вміння самостійно розбиратися в подіях, що відбуваються на міжнародній арені та пояснювати причини різноманіття та суперечливості інтерпретацій одних і тих самих міжнародних подій та процесів різними теоретичними школами дослідження міжнародних відносин.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформулюють системні знання щодо міжнародних відносин, а також вміння самостійно розбиратися в подіях, що відбуваються на міжнародній арені та пояснювати причини різноманіття та суперечливості інтерпретацій одних і тих самих міжнародних подій та процесів різними теоретичними школами дослідження міжнародних відносин.

Пререквізити:* «Теорія міжнародних відносин», «Політичні системи та режими країн світу».

СОЦІОЛОГІЯ ПОЛІТИКИ

Вивчає соціологію політики в системі гуманітарного знання. Функції соціології політики: соціально-політичні організації та діяльність політичних соціологів. Генеза соціології політики: політико-соціологічні уявлення в Стародавньому світі, в період Середньовіччя, епоху Відродження та Нового часу. Поліпарадигмальний характер сучасної соціології політики. Основні теорії соціології політики. Теорії О.Конта, Г.Спенсера, Е.Дюркгейма. Соціологія політики М. Вебера. Структурний функціоналізм Т.Парсонса та Р.Мертонса. Біхевіоризм та необіхевіоризм в соціології політики. Соціальний та гуманістичний психоаналіз в соціології політики. Інтегральні підходи до розуміння політики. Об'єднуючі парадигми: діяльнісні політичні агенти в самоорганізовуваних структурах. Концепції Е.Гідденса, П.Бурдьє. Сучасні соціально-політичні теорії. Особистість в політиці. Детермінанти політичної поведінки. Соціально-політична ідентифікація особистості. Проблема політичної свідомості. Механізми формування політичної свідомості індивіда і мас. Вплив свідомості та ментальності на політику і суспільне життя. ЗМІ та громадська думка. Спіраль мовчання Е. Ноель-Нойман. Політична соціалізація та політична культура. Інститут політики як регулятор суспільного життя. Політичні еліти в сучасному світі. Соціально-політичні процеси. Соціально-політичні рухи. Соціально-політичні системи в глобалізованому світі. Методи емпіричних досліджень в соціології політики.

Основна увага спрямована на формування у майбутніх політологів фундаментальних теоретичних знань щодо механізмів функціонування політичної сфери та її взаємодії з іншими сферами суспільного життя, а також практичних навичок налагодження комунікації між соціально-політичними суб'єктами.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Отрамають ґрунтовні знання в області поведінки та взаємодії політичних суб'єктів, механізмів розгортання політичних процесів та рухів, а також методів їх досліджень.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Філософія».

СТАТИСТИКА

Вивчає методологічні засади статистики. Організація статистики в Україні. Статистичні спостереження. Зведення та групування статистичних даних. Узагальнюючі статистичні показники та загальні принципи їх застосування: абсолютні і відносні величини; середні величини. Ряди розподілу та їх аналіз. Аналіз тенденцій розвитку. Індексний метод аналізу. Вибіркові спостереження. Статистичні методи вимірювання взаємозв'язків.

Основна увага спрямована на формування теоретичних знань та практичних навичок щодо статистичної оцінки економічних явищ і процесів суспільного життя, оволодіння методами статистичного аналізу, проведення статистичних досліджень, обчислення узагальнюючих показників, побудови статистичних таблиць, графіків, виявлення закономірностей та тенденцій розвитку досліджуваних явищ.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- знатимуть методи збирання статистичної інформації на основі даних державного статистичного спостереження, вибірових та панельних обстежень на макро-, мезо- та мікрорівнях управління економікою;
- знатимуть інформаційну базу та основні інструменти макро- та мікроекономічної статистики;
- умітимуть аналізувати соціально-економічні явища і процеси на рівні національної економіки в цілому, за секторами економіки, за видами економічної діяльності, за регіонами з урахуванням міжнародних стандартів і сучасної практики української державної статистики;
- умітимуть формулювати висновки щодо стану і тенденцій макро- та мікроекономічних процесів;
- умітимуть аналізувати ринкову кон'юнктуру, зовнішньоекономічну діяльність, демографічну ситуацію, соціальні аспекти та інше;
- знатимуть методи визначення ролі результатів статистичного дослідження у формуванні індексу людського розвитку;
- вмітимуть визначати на основі результатів статистичного аналізу резервів підвищення ефективності діяльності на різних рівнях управління.

Пререквізити:* «Економічна теорія».

ТЕОРІЯ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Вивчає зв'язки із громадськістю: основні підходи, цілі та завдання. Систематизація та типологія зв'язків з громадськістю. Система управління зв'язками з громадськістю. Принципи діяльності пресслужб. Функції та завдання прес-служб. Форми роботи прес-служб, їх структура. Організація зв'язків із засобами масової інформації. Пресконференція як основний метод співпраці зі ЗМІ. Брифінг та пресконференція: спільне і відмінне. Презентація, проведення презентації. Прес-тур. Ділові зустрічі, круглі столи, прийоми, дні відкритих дверей, екскурсії по своїй території, звані обіди й вечери, ювілеї тощо. Організація зв'язків з різноманітними колами громадськості. Зв'язки з громадськістю в умовах виникнення криз. Організація діяльності підприємства щодо встановлення зв'язків з громадськістю із власними співробітниками. Організація та контроль діяльності підприємства щодо встановлення зв'язків з громадськістю. Зв'язки з громадськістю в контексті соціально відповідального бізнесу.

Основна увага приділена набуттю практичних навичок з таких питань, як: здійснювати моніторинг громадської думки, розробляти програми ПР-кампанії, розраховувати бюджет зв'язків з громадськістю підприємств, вибирати найбільш ефективні засоби зв'язків з громадськістю, організовувати зв'язки із засобами масової інформації та різними колами громадськості, розробляти моделі поведінки підприємства та персоналу в можливих кризових ситуаціях, розраховувати ефективність проведення всіх заходів щодо зв'язків з громадськістю підприємства.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Отримують практичні навички з таких питань, як: здійснювати моніторинг громадської думки, розробляти програми ПР-кампанії, розраховувати бюджет зв'язків з громадськістю підприємств, вибирати найбільш ефективні засоби зв'язків з громадськістю, організовувати зв'язки із засобами масової інформації та різними колами громадськості, розробляти моделі поведінки підприємства та персоналу в можливих кризових ситуаціях, розраховувати ефективність проведення всіх заходів щодо зв'язків з громадськістю підприємства.

Пререквізити:* «Політичні комунікації», «Соціологія громадської думки».

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ДЕМОКРАТІЇ

Вивчає сутність демократії. Поліваріантність концепцій та моделей демократії. Джерела походження сучасної демократії. Конституюючі ознаки та параметри демократії. Якісний потенціал демократії: переваги, цінності, недоліки, рівні здійснення. Передумови та сприятливі чинники демократизації суспільства. Шляхи та структурні фази демократизації. Кросрегіональний аналіз демократичних трансформацій. Демократія в Україні: особливості, проблеми, динаміка перебігу політичних процесів. Суперечності та парадокси – виклики демократії. Тенденції і перспективи розвитку демократії.

Основна увага спрямована на формування знання сутності демократії, джерел походження сучасної демократії, шляхів та структурних фаз демократизації, а також вміння охарактеризувати поліваріантність концепцій та моделей демократії; аналізувати конституюючі ознаки та параметри демократії, якісний потенціал демократії, передумови та сприятливі чинники демократизації суспільства; визначати тенденції та перспективи розвитку демократії.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Отримують сформовані знання сутності демократії, джерел походження сучасної демократії, шляхів та структурних фаз демократизації, а також вміння охарактеризувати поліваріантність концепцій та моделей демократії;
- Навчаться аналізувати конституюючі ознаки та параметри демократії, якісний потенціал демократії, передумови та сприятливі чинники демократизації суспільства;
- Визначатимуть тенденції та перспективи розвитку демократії.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Політичні системи та режими країн світу», «Політичні комунікації».

ТЕРОРИЗМ І ПОЛІТИКА

Вивчає теоретико-методологічні засади тероризму. Історичний розвиток тероризму. Ісламський тероризм. Тероризм у країнах Близького й Далекого Сходу. Тероризм у країнах Африки. Тероризм у США. Тероризм у країнах Латинської Америки. Тероризм у країнах Західної Європи. Тероризм у пострадянських країнах. Тероризм в Україні. Антитерористична політика держави. Стратегії та методи боротьби з тероризмом. Міжнародна нормативно-правова основа та інституційне забезпечення боротьби з тероризмом. Тероризм у Російській Федерації. Тероризм у пострадянських країнах Закавказзя. Тероризм у пострадянських країнах Центральної Азії. Тероризм в Україні. Інформаційне забезпечення антитерористичної політики держави. Міжнародна нормативно-правова основа та інституційне забезпечення боротьби з тероризмом. Інформаційне забезпечення антитерористичної політики держави. Антитерористична політика в Україні: інституційно-правові засади та практика. Ненасильницькі методи боротьби з тероризмом. Історичний розвиток переговорного процесу. Процес переговорів: досвід Сполученого Королівства, Іспанії, Ізраїлю й України. Антитерористична політика в Україні: інституційно-правові засади та практика. Ненасильницькі методи боротьби з тероризмом. Історичний розвиток переговорного процесу. Процес переговорів: досвід Сполученого Королівства, Іспанії, Ізраїлю й України.

Основна увага спрямована на оволодіння категоріальним апаратом терорології; знання основних ознак тероризму, причин виникнення терористичних організацій і закономірності їх розвитку, а також основних напрямів і методів антитерористичної політики держави, стратегій та методів боротьби з тероризмом.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Оволодіють категоріальним апаратом терорології;
- Отримують знання основних ознак тероризму, причин виникнення терористичних організацій і закономірності їх розвитку, а також основних напрямів і методів антитерористичної політики держави, стратегій та методів боротьби з тероризмом.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Теорія міжнародних відносин», «Політичні системи та режими країн світу».

УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)

Вивчає українську мову — національну мову українського народу, державну мову України. Культура ділового мовлення. Мова професійного спілкування як функціональний різновид української літературної мови. Лексика і фразеологія української мови в професійному спілкуванні. Ділові папери як засіб писемної професійної комунікації. Ділова кореспонденція. Етикет службового листування. Українська термінологія в професійному спілкуванні. Проблеми перекладу і редагування наукових текстів. Усне ділове спілкування. Риторика і мистецтво презентації.

Основна увага спрямована на підвищення рівня комунікативної культури у сфері професійного спілкування в його усній і писемній формах; вироблення навичок практичного володіння мовою в різних видах мовленнєвої діяльності, зумовленої професійними потребами.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Отримують навички спілкування при проведенні зустрічей, переговорів, прийомів та по телефону;
- Зможуть використовувати лексичні аспекти сучасної української літературної мови у професійному спілкуванні;
- Отримують навички складання професійних документів.

Пререквізити:* "Українська мова" рівня повної середньої освіти.

ФІЛОСОФІЯ ПОЛІТИКИ

Вивчає об'єкт, предмет і категоріальний апарат філософії політики. Історія розвитку та основні етапи становлення філософії політики. Методологічна основа та основні функції філософії політики. Світ політичного як проблема. Політична влада як соціальний інститут, її форми та легітимація. Ідеологія і політична влада. Політична комунікація та політична культура. Психологічні засади політичного впливу. Біополітика. Філософські проблеми демократії. Політика і мораль. Філософія конфлікту і проблеми осмислення альтернатив в політичній філософії. Політико-філософський вимір держави. Філософські проблеми республіканізму.

Основна увага навчальної дисципліни «Філософія політики» спрямована на формування у здобувачів вищої освіти необхідних теоретичних і ґрунтовних знань з філософії політики, розвиток вмінь формулювати та адекватно обґрунтовувати способи вирішення філософських проблем в сфері політики.

У результаті опанування дисципліни студенти:

- Сформулюють необхідні ґрунтовні теоретичні знання з філософії політики;
- Розвинуть вміння формулювати та адекватно обґрунтовувати способи вирішення філософських проблем в сфері політики.

Пререквізити:* «Історія політичних вчень», «Філософія».